

Naročnina listu:
 Celo leto . . . K 12.—
 Pol leta . . . " 6.—
 Četr leta . . . " 3.—
 Mesečno . . . " 1.—
Zunaj Avstrije:
 Celo leto . . . K 17.—
Posamezne številke
 :: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Uredništvo in upravljanje: Maribor
 Koroska ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se mere govoriti
 vsak dan od 11.-12. ure dopold.

Nesrečna Bolgarska.

Bolgarija se umaknila na celi črti. — Na bojiščih mir. — Premirje še ni sklenjeno. — Zloba nemškega časopisa. — Bolgarski kralj ni umorjen. Rumuni na Bolgarskem. — Turčija zasedla črto Enos-Midija. — Avstrijska politika zopet blamirana. — Berchtold odstopi?

Kocke so odločile: junaška Bolgarska je doživelila težak poraz. Vojna sreča, ki je bila na njeni strani tekmo cele turške vojske, jo je zapustila. Ob Brjegalnici so bile njene čete poražene in se umikajo na celi črti. Borili so se Bolgari pogumno in neustrašeno, toda dvema nasprotnikoma le niso bili kos. Zmagovalce je stala zmaga ogromnih žrtev in so sedaj njihove moći izčrpane, za to se ne sliši skoro nič o kakem zasledovanju in je na bojiščih mir. In Rusija, katero je Bolgarska prosila za posredovanje, je to nalogo sprejela in bo gotovo kmalu prislo do premirja.

Bolj kakor kdaj prej se je pokazala zloba — nemškega časopisa v tej vojski. Z naravnost ostudno brezvestnostjo so nemški časniki hujškali balkanske države v vojsko. Pozabili so na vse principe humanitete in so samo skušali preprečiti mirovno akcijo ruskega carja. Infernalno početje se jim je posrečilo. Znana brzojavka ruskega carja je ostala brez vspeha. Komaj pa je doletela Bolgarijo zdaj nesreča, že so jo ti hujškali prijatelji tudi zapustili. Njene politike, ki so jih prej hujškali, sedaj blatijo in kot povzročiljico spora skušajo naslikati Rusijo, ki se je vendar poštano trudila, da bi olhranila mir. Nam je tako dvorezna politika prava; bodo balkanski narodi vsaj uvideli, da Nemcem ne smejo nikdar zaupati.

* * *

Tragična usoda je zaideila bolgarsko državo. Takorekoč čez noč jo je doletela katastrofa, kakor šnih ne pomni kmalu svetovna zgodovina, in katere za enkrat še ni mogoče preceniti. Razbita in strta je njena ponosna armada, poraženi generali in državniki. Odpovedal je ženjalni Savov, slavnega oblegovalca Šodrina. Ivanova je popolnoma zapustila sreča in bolgarski Napoleon, Rađko Dimitrijev, se je moral na vsej črti umakniti pred silnim srbskim navalom. In da bo nesreča še večja — kakor da bi nesrečna Bolgarska še ne bila dovolj kaznovljana — so šli sedaj še lačni Rumuni iskat lovorenih vencev in to v trenutku, ko skoro 100.000 mrtvih in ranjencev.

nih nedolžnih žrtev pokriva macedonska bojišča in je Bolgarska brez moči.

V nesreči se še le kažejo pravi prijatelji, pravi star pregovor, in o tem so se menda bolgarski politiki in vojskovodje sedaj jasno prepričali. Zginali so in se poskrili sedaj vsi prejšnji dozdevni prijatelji Bolgarske. Le po slovaškem svetu, katerega bratskih glasov bolgarski državniki niso hoteli poslušati, je vzbudila nesrečna katastrofa Bolgarske pravo slovaško pomilovanje in sočutje. In to le po vsej pravici. Tako tragične usode junaška bolgarska armada ni zaslужila, tako tragične usode niso zasluzili junaki izpred Lozenografa, Odrina, Bunar Hisarja in Lüle Burgasa. Ne sme biti poštenega Slovana, ki ne bi sočustvoval z usodo bolgarskega naroda.

V Sofiji so uvideli, da so grešili, ko niso poslušali miroljubnih glasov iz Petrograda, in so, zarupač v svojo orožje in v hlinavske našepetavce, — blamirali celo carja; krenili so sedaj za to na pravo pot. Upajmo, da bivši zajezniki kmalu odlöže orožje in si zopet sežejo v roke. Slovani pač kmalu in radi pozabljujo krivice, če je potem prijateljstvo odkritosčeno in v resnici prijateljisko. Bolgari morejo uvideti sedaj, kolikoga pomena je ravno zanje Balkanska zveza, ko jim Rumunija neprestano streže po življenju. Krepka in trdna Balkanska zveza pa je najboljša garancija za vzdržanje miru na Balkanu in sedaj tako ošabna Rumunska bo morala računati z njo.

Roparski napad Rumunije gotovo ne, vzbudi med poštenim svetom simpatij in Rumunom nikakor ni v čast. Maščeval se bo slej ali prej. Če bi imela Rumunija v resnici čisto vest in pošten namen, potem bi bila že prej poseglja v dogodke. Tedaj bi je bil hvaležen ves svet, saj bi bila tisočem in tisočem ohranila življenje in si s tem pridobila neverjetne zasluge. Da pa je ravno sedaj naštopila z oboroženim silo, ko je vojna med zaveznički že skoro končana in Bolgarska brez moči, je jasno pokazala, da stremini le za povečanjem lastne države na škodo slovan-

ske Bolgarske in za to je njen nastop roparski in pravo izsiljevanje.

Kaj pa mi Avstrije? Mi bomo seveda zopet samo „mirni opazovalci“, ker ne dopuščamo, da bi se sploh kaka velesila vmešavala v balkanske razmere. Naši interesi so baje tangirani. A kam dovedejo gospodje na Ballplatzu našo interesno barko s tole politiko, o tem bomo mogli v kratkem napraviti definitivno bilanco. Že bilanca po prvi balkanske vojni je bila skrajno neugodna: Srbe in Crnogorce smo že kar a priori odbili, Bolgarov nismo pridobili, Grško odvrnili in Rumune ozlovili. Tudi sedanje bilanco lahko že napravimo: Srbija in Crnogora proti nam, Bolgarska proti nam, Rumunija na potu v tripelentento, od Grške pa tako nismo nikdar ničesar imeli in tudi ničesar ne dobimo. Torej vse proti nam in še posebno na Bolgarskem nam je za vedno odklenkalo.

* * *

Današnje situacijsko poročilo pravi:

V treh ostro zarisanih dejstvijih se trenutno zrcalijo težkoče balkanskega problema: poraz Bolgarov po Srbih in Grkih je očiven, Rumunija je prekoračila bolgarsko mejo in turške čete so zasedle mejo Midia—Enos, ki so jo določile velesile kot podobo mejo med Bolgarijo in Turčijo, in tretjič: stališče našega zunanjega ministra grofa Berchtolda je baje zelo omajano in se pričakuje v bližnjem času spremembu v osebi našega zunanjega ministra. Nikogar bi ne iznenadilo, če bi odstopil grof Berchtold. Že iz osebnih vzrokov bi to ne bilo nič čudnega, kajti govor se, da se je vsled krize, ki trajajo že celih devet mesecev, naveličal. So pa tudi stvarni vzroki. Njegova politika ni našla nikjer pravega odzema, pač pa je naletela na hude odpore. Sodbo o Berchtoldu bo izrekel še le poznejši čas. Za danes le toliko, da je politika grofa Berchtolda sicer obvarovala Avstrijo pred vojsko, toda škoda, ki jo ima Avstrija vsled njegove nerodne politike, je naravnost neprecenljiva. Za to za njim ne bo nihče žaloval in samo upajmo, da bo njegov naslednik popravil, kar je Berchtold zamudil. Za naslednika se že imenuje tri osebe: premeteni Billinski, nekromanični kralj ogrski grof Tisza in pl. Mercy, ki je baje inteligenčen mož. Kar zahtevajo avstrijski narodi, od svojega boločega zunanjega ministra, je že itak prečudo znano in že ponovno povedano; nobene slabotne in cinčajoče, ampak krepke in smotrene mirovne politike. S sedanjim sistemom, ki je naperjen proti vsemu, kar je slovanskega, je treba korenito pomesti.

„Krokodil“, je osupnil Mirko in v nepopisni grozi plezal po deblu na grm nad seboj in pri tem opravku vpil, kakor je to zopet navada pri velikih junakih. Stoprav petnajst metrov — kakor se je to Mirku zdelo — nad zemljo, se je oddalnil in si upal ozreti se na zver, ki ni vedel, je li kušar ali pa tisti Jurijev zmaj, ki je sicer apokrif, dasi ga naši umetniki rišejo, ki sicer o mitologiji ne vedo ravnopraveč in za to raje pokrajinske sljike razstavljajo. Toliko pa je kljub svoji grozi dognal Mirko, da ta zmaj ni črn, nego zelen in je zelena barva vsaj simbol vednega upanja in ob enem tudi deželnega barva Štajerske.

Sedeč nad prepadom, je videl na to Mirko še neko apokaliptično zver, ki jo sicer poznajo šolački pod imenom „domači vrabec.“ Vrabec! Kaj pravim? Ze glas tega orjaškega ptica je bil tolk, da si je moral Mirko ušesa zatisniti. Nitti dihati si ni upal, dokler se ni ptica dvignila in odletela daleč, daleč čez tri dole.

In zdaj je mogel Mirko mirno razgledati svet pod seboj. Videl je onstran čez tisto „cesto“ v „gozdove“ in ono veliko presek in vse dalj čez obzorde, kjer je tonilo v neskončni dalji solnce nekam v zbrisani horizont.

Hipoma je zatemnelo solnce. Sem po tisti preseki je stopal — največje čudo — orjak, človek. Do kolena zavijane hlače, na glavi klobuk, kot cerkevna streha. Visok, da bi mu Mirko ne viden do kolen, kam li do brade, katere — zelo čudno — ta velikan ni imel, dasi bi jo po vseh pravilih pripovedek za otroke moral imeti.

Velikan je stopil na cesto in se pripognil ter pobral oni gumb in se zadovoljno zasmehal, na to pa kaj malomarno pripomnil — v velikanostskem jeziku:

„Knof!“

„Knof!“ je ponovil tudi naš Mirko, čudeč se,

PODLISTEK.

Mirko na potovanju.

(Konec.)

V naslednjem hipu in tlesnil z rokama in zarezel deklamirali Zupančičevo: „Mak, sredi polja kima“ in se vsekako povspel v fantaziji nad pesnik, češ: „Naša Jerca bi imela za krilo dovolj blaga in še jaz bi dobil za pentlj po vrat ob nedeljah dovolj...“

Nič manji ni rastel tudi kokalj in Mirko se je na glas zasmehal, domislivši se robate pesmi o kokalu — poklju.

Za take nemarne misli ga je pokáral Bog. Iz tal je mahoma zazidal v Mirka — parkelj, kakor je v prvem hipu Mirko mislil. Prišedši k sebi — po nemški povedano — je videl, da je pač le murn, velik sicer, ali vendar vsaj analogen in ne analogen, kot tisti Aškerčev vrag — volk, ki se je bil Aškerčev takoj zagledal, da je napisal še par ballad o morskom in tudi jezuitskem vragu.

V tem hipu je stopil Mirko na nekako obsežno peščeno ravan, podobno pustinji. In ker se mu je pada tla ta pustinja nekam sumljivo široka cesta in pa ker sumljivo široke ceste v pekel drže, je krenil Mirko raje počez.

Solnce se mu je prav pritegnilo gorko vprlo v pleča. Korakal je vspešno.

Hipoma je obstal.

Pred njim je ležalo neko svetlo kolo.

„Tončkov gumb!“ je viknil in se zopet zamislil, kolik bi moral biti njegov brat Tonček, če bi nosil hlače na takih gumbih. Če bi bil Mirko kaj veden, kolik zaklad je našel. Häckel bi bil v senci zatonil vpričo Mirkovega pračloveka. Tako pa je ostal ta gumb sredi ceste in Häckla pero, da je falfizikator.

Na to je srečal Mirko čudno karavano. Bile so

velike mraavlje, kot naše podgane in Mirko se je podviral, da se jim ogne in stal je hipoma pred veliko skalo in bil prepričan, da je pred piramido v Egiptu, samo to mu ni bilo jasno, kako bi neki v Egipt zašel, če pa še Trsta ni videl in je vendar slišal že sosedovo Rezo reči, da gredo Tolminke v Gorico, iz Gorice v Trst, iz Trst po morju v Egipt in da pridejo nazaj po „Šup“ (beseda, ki je mladi Slovenc edino ni razumel), beseda, ki se je Mirko oklenil, kakor nekake čudotvorne, principijelne, kakor marsikateri podjetnik, ki ima že ves načrt in samo firme ne najde.

V tem hipu je zalesketalo pred Mirkom široko površje nekake lene, umazano temne vode. Tla so se rahlo spuščala dol. Par korakov pred seboj je viden Mirko ostudno žival. Velika je bila kot vol. V tistem hipu je žival šinila čez obronek v ono umazano vodovje. „Žaba“, je zadrhtelo od groze in studa v Mirku, ki ni le tega razumel, čemu pesnik poroča, da se je tista napuhnjena žaba raztegnila in je vendar baš kar v basniški velikosti sunila v močad.

Novo čudo. Ogromen „modrasov hlapec“ zaočkozi Mirku nad glavo. Mirko si je potegnil križ čez lice ob misli, da mu bo, novemu Dantemu, dana prilika, videti gospodarja, modrasa samega.

In je že tako, kakor v sanjah, da ima človek samo smolo. Par streljavje mimo Mirka se je vil malemu spleču podoben gorostaš. Gaz, ki jo je puščal za seboj, je bila tolika, kolikoršen je istrski kolovoz, ki je, kakor ta, izginila v malarični nižini.

Vendar pa je sklenil Mirko, da preide to vodovje in začel je iskati prehoda. In res ga je našel in sklenil, da se prebije na ono stran, kjer so kipeli neizrečeno veliki leskovi grmi pod nebo.

Komaj se je bil izvlekel iz močvirnatih tal, in počil pod senco velikih listov, evo nové groze: neka zelena pošast zija s prikrojenim očesom baš v našega Mirka.

Izmed vseh balkanskih držav je bila Bolgarija ona država, ki je imela v vojski zoper Turka največ uspehov in ki je imela vsled tega tudi največ žrtev. V prvi balkanski vojski je izgubila nad 30.000 mož; k temu še pa pride ogromno število ranjencev in obolelih. Izmučena in oslaba se je vrgla v drugo vojsko zoper svoje prejšnje zaveznike. Umevno je tedaj, da je zaprosila že koj po prvih izgubljenih bojih za mir. Tudi ga bo dobila. Saj si tudi Srbija in Grčija želita miru in imata dovolj vzroka, da bi bil vendar že konec vojske in sicer še tem bolj zdaj, ko se je uresničilo njuno upanje, da si povečate še svoje ozemlje. Razvidno je to iz naslednjih podatkov: pred prvo balkansko vojsko so obsegale: Bolgarija 96.345 štirijaških kilometrov s 4.3 milijoni prebivalcev, Srbija 48.550 štirijaških kilometrov s 2.9 milijoni prebivalcev, Grška 64.657 štirijaških kilometrov s 2.6 milijoni prebivalcev. Po vojski s Turki je zahtevala Bolgarija 183.000 štirijaških kilometrov s 6.6 milijoni prebivalcev, Srbija 75.000 štirijaških kilometrov s 4.1 milijoni prebivalcev, Grška 76.000 štirijaških kilometrov s 3.5 milijoni prebivalcev. Bodča posest, kakor jo zahteva Srbija in Grčija: Bolgarija 167.000 štirijaških kilometrov, Srbija 85 tisoč štirijaških kilometrov, Grška 92.000 štirijaških kilometrov.

Vse kaže, da hiti balkanska kriza h koncu. Do miru mora priti in bo tuči v kratkem prišlo. To je gotovo in ravno tako gotovo je tudi, da bo zasedla Rumunija ono bolgarsko ozemlje, katerega hoče imeti brez vsakega krvoprelijta. Če zasedejo Turki črto Midija—Enos, se bo to zgodilo, ne da bi počil en strel. Upravičeno je tedaj upanje, da pride na Balkanu do trajnega miru, ker še ga žele vse balkanske države. Bolgarija predlaga napram Srbiji in Grčiji mirni sporazum, se ne protivi Rumuniji in tudí mirno pripušča, da zasedejo Turki ozemlje, ki so ji ga določile velesile. Do sedaj so govorile puške in topovi, na njihovo mesto pa stopijo boji — diplomati.

Dosedanji dogodki na bojišču.

Tiskovni urad v Belgradu poroča:

Napad so izvršili Bolgari z vso svojo glavnim silo, kar dokazuje dejstvo, da se je poldruži dan vršila borba na srbski strani demarkacijske črte, in da so Srbi na tem prostoru pobrali tako ogromno število bolgarskih ranjencev. To dokazujejo tudi načrte, ki so se našle pri bolgarskih ujetnikih.

Glavno bojišče je bilo do sedaj okrog Zletovske reke in Brjegalnice, preko katerih je prtiškala glavna bolgarska armada generala Kovačeva z namenom, prodreti v sporne pokrajine Makedonije in Stare Srbije. Bolgari so zavzeli Gevgeli, katero mesto so jim kasneje iztrzgali Grki. Tačaj prvi dan so zavzeli Krivolak. Od tu so bili potisnjeni, a so kasneje zopet zavzeli to mesto, ki so ga branili manjši srbski oddelki z znatnim delom srbskih prostovoljnih čet.

Krivolak so v soboto, dne 5. t. m., zopet zavzeli Srbi. Bolgari so bili potisnjeni nazaj z velikimi izgubami.

Timoška divizija sploh ni bila uničena, ker je še kasneje posegla v borbo in je bila pravista divizija, ki je Bolgarom zopet odvzela Krivolak. Konštatirati je tudi treba, da so prve sofijske vesti jekljale, da so Bolgari od timoške divizije ujeli 10.000 mož. Kasneje se je to število skrčilo na 4000 mož in sedaj pa se poroča, da jih je bilo samo 400.

Dejstvo je, da so se sedaj Bolgari, peganjani od srbskih čet, umaknili izpred Štipa iz celega prostora med Vardarjem in Lakavico in iz Radovista, kjer je bil nameščen glavni štab vse bolgarske armade in da beže proti Pečevu, kar najbolj označuje brezpomembnost krivolaškega trenutnega in pretirano povečanega uspeha.

Absolutno dejstvo je, da ni bilo niti pred Velenjem, niti pred Kumanovem, kamo-li pred Skopljem nobenih bojev. V vsem tem času se nobena bolgarska kolona ni nahajala bliže nego 55 kilometrov od Skoplja, 40 kilometrov od Kumanova in 20 kilometrov zračne črte od Velesa.

Deseti dan bitke so bili Bolgari potisnjeni na vsi fronti od Zletovske reke do Krivolaka za 50 km, torej še enkrat tako daleč od prej imenovanih mest. Poleg tega je vsa njihova armada razbita in puščana begu topove, streljivo, živila in puške, težeč za tem, da se izogne obkoljenju.

Vesti o cerniranju srbsko-donavske divizije so absolutno neresnične. Ta divizija ni bila nikdar o-

kajti velikan ni bil izpregovoril z orkanskim glasom, nego prav tiho in rahlo jecljajoče, prav kakor Mirkov brat Tonč.

Dalje ni misil Mirko, videl je pa, kako je izruval velikan velikansko bilko in jo potisnil njemu (Mirku) pod nos.

Zašegetalo ga je.

Vesel smeh je zažonen na Mirkovo uho.

V nekak nič se je razblinilo veličastvo narave ob njem, on sam pa je evoluiral v večje dimenzije.

In je odprl oči in je videl, da je rž res rž in gumb res gumb — o Marx, o Hackel — in da je onstran domača, hiša in da je velikan Tonček in da se smeje kot pravi škratelj, tisti, ki tako rad podira človeških otrok velike sanje in nas prestavlja nazaj v majhno, neznanato, vsakdajše življenje pasjih dni.

grožena, a kamo-li obkoljena. Ta vest je najbrže nastala na podlagi bolgarske nakane, da to store še v prvih dneh bitke in poskusa, da prodro v smeri do Vranje. Konštatirati je treba, da se je ta vest javila z dostavkom, da Bolgari ogrožajo Srbe z napadom iz Kočane in sicer v trenutku, ko so bili Bolgari že potisnjeni 35 km iz njihovih pozicij.

Naskok na Vlasino so srbske čete odbile. Nato so Bolgari ponovili na raznih mestih. Najdalje so prodri do Knjazevaca, 14 km od meje. Tu so bili pa popolnoma strti, kakor so bili tudi odbiti izpred Zagajecara. Sedaj ni niti enega bolgarskega oddelka več na srbskem ozemlju.

Potemtakem ni bila niti en trenutek ogrožena niti železniška proga, niti kako večje srbsko mesto. Takisto tudi ni bila presekana zveza med posamimi deli srbske armade, še manj pa, da bi bila kakšna večja srbska kolona obkoljena.

Nasprotno, dejstvo je, da se je glavna devetdnevna ogromna bitka bila ob Brjegalnici z glavnim bolgarsko armado. Tu so bili Bolgari razbiti in so se umaknili preko Plaskavice planine, bežeč med planinami Plaskavice in Maleša proti Džumaju in zgornjem delu Strume, ogroženi od prodirajočih Grkov.

To absolutno točno stanje stvari kaže, da so Bolgari doživeli katastrofalen poraz na srbskem in grškem bojišču med Vardarjem in Strumu.

Ne ve se, ali bodo Bolgari, zasledovani na vse črti, sploh še mogli misliti na kakšen odpor in ali jim bo mogoče uteči pretečemu jim cerniranju ostankov svoje glavne armade, ki je imela izvesti glavno in edino svrhu te vojne: okupacijo spornih delov Makedonije in Stare Srbije.

Druga fază te vojne se tiče sedaj starega bolgarskega ozemlja, kar dokazuje, da so Bolgari strti v svoji osvojevalni ofenzivi in so sedaj že primorani, da branijo svoje staro ozemlje od invazije svojih sovražnikov.

Srbsko-bolgarski boji.

Iz Belgrada uradno poročajo z dne 10. t. m.: Včeraj se je naša armada bojevala na jako razširjeni fronti. Zasledovala je sovražnika pred južno mejo v Makedoniji, kjer je potem naša konjenica zasedla Račovište in je na severu na srbsko-bolgarski meji nazaj potisnila bolgarske čete, potem, ko je te na več krajinah porazila. Na tej fronti, ki je bila dozdaj najdaljša bojna črta, so se operacije na sledič način odigrale:

Včeraj so napadli sovražnika ob pol 5. zjutraj pri Zaječarju. Spopad je bil zelo oster, ker je sovražna artilerija posegla v boj, da krije Bolgare, ki so jih naši zasledovali. Pri Sv. Nikolaju, južnozahodno od Knjaževaca, je bil sovražnik z velikimi izgubami potisnen proti meji. Zahodno od Vlasinje so bili bolgarski oddelki popolnoma poraženi. Pri umikanju je imel sovražnik velike izgube in je pustil za seboj velike množine municije. Cesta je polna pušk in bajonetov, ki so jih vrgli od sebe begunci. Pred Vlasinjo je bilo število sovražnikov precejšnje. Tuči še močan bolgarski kavalerijski oddelek je posegel v boj. Bolgari so poskušali s tem, da so odpolali manjše čete, prti pri Vlasinhanu do železniške proge. Posrečilo se nam je, da smo tudi tem odrezali umikanje. En del sovražnikov se je moral udati, drugi del je bil na begu ujet, ali pa potisnjen čez mejo. Med bojem so poskušali Bolgari obiti s pomočjo enega kavalerijskega eskadrona in enim oddelkom mitraljez našo pozicijo. Naš poveljnik, ki je spregledal ta manever, je na sledič način onemogočil sovražno postopanje: Ko so mitraljeze in sovražna kavalerija obše našo pozicijo, so jim naši odrezali umikanje in so na drugih točkah izvedli ob enem izborne atake, ki so sovražnika prisilile, da je izročil orožje ter se vdal. Kavalerijski eskadron in oddelek mitraljez so naši ujeti.

Med temi uspehi na srbsko-bolgarski meji se je nadaljevalo uspešno pregačjanje sovražnika pri Radovišču in Štipu. Pred napadajočo srbsko kavalerijo se je četrta bolgarska armada umaknila v največjem neredu. Naša kavalerija je včeraj popoldne zasedla Radovišč in danes zjutraj so se spojile naše čete z Grki, ki so ravno zavzeli Strumico. Lahko se trdi, da so včerajšnji in današnji boji zapečatili poraz Bolgarov v macedonski vojni.

Oficijelno poročajo iz Skoplja, da so vojaške operacije na ozemlju kraljevine srbske končale s polno zmago srbske armade na vseh bojnih črtah. Bolgarske armade, ki so stale pod poveljstvom generalov Kovačeva, Ivánova in Kutinčeva, so bile popolnoma poražene in v neredu beže po ozemlju bolgarskega ozemlja.

Rumuni na Bolgarskem.

"Agence telegraphique bulgare" poroča z dne 10. julija: V trenutku, ko je bilo posredovanje Rusije in ustavljenje oboroženega konflikta med Bolgarsko, Srbijo in Grško že zasigurano in ko se je domnevalo, da je mir na Balkanu že zagotovljen, je rumunska vlada po svojem poslaniku v Sofiji izročila nato, v kateri, sklicevajo se na ravno ta konflikt, obvešča bolgarsko vlado, da je rumunska vlada ukazala rumunski armadi, naj prekorači bolgarsko mejo. V očigled temu položaju je bolgarska vlada naročila svojim vojaškim oblastim, naj se rumunski armadi čisto nič ne upirajo.

Bukarešta, dne 10. julija. Urađni komunikat rumunske vlade, ki je bil izročen v Sofiji pred za-

četkom rumunjskih operacij, se glasi: "Rumunska vlada je svoječasno obvestila bolgarsko vlado, da Rumunija nikakor ne more ostati pasivna, če pride do vojne med zaveznički. Bolgarska vlada na to sporočilo ni odgovorilo. Ker je izbruhnila vojna, smatra rumunska vlada, da je v interesu države, da zasede bolgarsko ozemlje."

Rumunske zahteve.

Rumunske zahteve se glase:

1. Bolgarska mora odstopiti Rumuniji ozemlje Tuturkan-Balčik.
2. Rumunski mora biti navzoči pri določitvi meja med bivšimi balkanski zaveznički.

Srbija je za sporazum.

Belgrad, dne 11. julija. Iz informirane strani se nam poroča: Srbija iskreno želi sporazuma z Bolgarsko in je celo pripravljena privoliti v premirje. To pa le pod pogojem, da Bolgarska že poprej sklene z njim principijelen sporazum glede razdelitve osvojenega turškega teritorija, ker ne more dovoliti, da bi Bolgari vporabila premirje le za to, da bi ojačila in okreplila svoje slabe pozicije. Srbija ne zahteva ničesar drugega, kakor samo to, kar je že itak pred vojno zahtevala. Verjetno pa je, da bodo grške zahteve sedaj precej večje, ker nameravajo zahvatiti Grki sedaj tudi Kavalovo in vse ozemlje do reke Strumice.

Vojški in diplomatični položaj Bolgarije — obopen.

Že zadnjič smo skratko poročali, da je kralj Ferdinand naznani ruski vladni, da obžaluje doseganje bratomorno vojno, opravičil se je, da ni on povzročil sedanje vojne, ampak generalisimus Savov, in zaprosil rusko vladni, naj posreduje pri srbski in grški vladni, da ustavita nadaljnje operacije na bojiščih, kar je seveda tudi Bolgarska takoj pripravljena storiti.

O kaki uspešni akciji bolgarskih armad se danes sploh ne more več govoriti. Vse tri bolgarske armade se pod vodstvom generalov Toševa, Kovačeva in Ivanova z največjo naglico umikajo pred silnim pritiskom zasledujočih Srbov in Grkov, ki so se danes že združili. Celi macedonski glavni bolgarski armadi grozi velika katastrofa in ni izključeno, da jo Srbi zajamejo.

Tudi ofenziva bolgarske severne armade, ki je prodirala v Srbijo, se je popolnoma ponesrečila. Danes je vsa srbska dežela izčiščena bolgarskih vojakov. Čete, ki so operirale okoli Knjazevaca, so bile uničene, napadi na trdnjave Zajecar, Vašinja in Pirot so se popolnoma izjavili. Srbi so na vseh točkah zmagovito pognali Bolgare čez mejo in kakor se kaže, čaka armada generala Stepanoviča pri Pirotu samo še poveljnik generalisimus vojvode Putniku iz Skoplja, da udari z vso silo čez mejo, naravnost v osrče Bolgarije, proti Sofiji.

Vojški položaj Bolgarske je torej obopen in za to je čisto učinkovito, da se je kralj Ferdinand v zajednjem trenutku odločil, rešiti še košček vojaške reputacije in moralni ugled poprej tako zmagovite Bolgarije. Sicer pa je tudi že skrajni čas za to. Iz Bukarešta se namreč poroča, da namerava Rumunija še tekom današnjega dne izročiti bolgarski vladni ultimatum in gotovo je, da vpadne v bolgarsko ozemlje, če se ji ne ugoditi. Če se hoče Bolgarska obvarovati pred popolno katastrofo, mora nujno skleniti s Srbijo mir in sporazum, kajti le v obnovitvi Balkanske zveze ima garancijo, da ji Rumunija ne bo mogla še streči po življenju. Le če se Bolgarija hitro poravnava s Srbijo, se bo tudi Rusija zavzela za njene interese in rumunska akcija bo vse v glavnem splavala po vodi. Sicer je pa izključeno, da bi Rumunija resignirala na vsako kompenzacijo. Bolgarska politika in strategija bolgarskih vojskovoči sta doživelila polom, katerega posledice bo trpel bolgarski narod še dolgo časa.

Avstrijska odpoved Bolgarski.

Avstrijska oficijelna politika se javno odpoveduje Bolgarski. V oficijelnih krogih izjavljajo: Bolgarska vlada si je izbrala rusofilski kurz in Rusija naj sedaj upraviči s svojim nastopom to zaupanje. Avstrija bo v smislu izražajoče pravičnosti delovala na rumunski strani.

Bolgarski protest proti grškim grozovitostim v Solunu.

Sofija, dne 11. julija. Grška vlada je v Solunu storila vandalizem, kateremu ni primere v zgodovini. Pustila je napasti malo okupacijsko garnizijo bolgarsko in ne da, bi ji pustila čas, vprašati svojega vojaškega zapovednika za instrukcije, jo je uničila. Ta mala garnizija, ki se je udeležila zavzetja mesta, je bila tamkaj puščena vsled dogovora obeh vlad. Mi, reprezentanti vseh slojev bolgarskega naroda, revoltirani v dnu svoje duše, naznamo to dejstvo Vam in javnemu mnenju Vaše plemenite dežele in protestiramo z indignacijo proti temu dejству. Obsojamo ta zločin Grkov tem bolj, ker hočemo živeti z Grki v bratskih odnosih in v dobrem razmerju, tako potrebnem za svobodo in civilizacijo balkanskih držav in zlasti za mučenisko prebivalstvo Macedonije, čigar trpljenja so bila poglaviti vzrok osvobodilne vojne.

Počipani:

Metropolit Vasili, predsednik sv. sinoda bolgarske cerkve; Partenij, metropolit sofijski; Zigurev, podpredsednik sobranja; dr. Malinov, bivši ministrski

predsednik; dr. Genadijev, bivši minister; dr. Tončev, bivši minister; Hr. Teodorov, bivši minister; dr. Kirov, rektor sofijskega vseučilišča; dr. Miletič, podpredsednik akademije znanosti; Ivan Gešov, župan sofijski; dr. Ehrenpreis, veliki rabin bolgarski; Ivan Grozev, predsednik trgovinske zbornice sofijske; Ivan Vazov, pisatelj, bivši minister in član akademije; dr. Načevič, bivši minister in član akademije; T. G. Vlajkov, Strašimirov, poslanec.

Ugibanja, kdo je kriv.

Iz Sofije poročajo: Tu se zelo nastopa proti dr. Danevu, ki ga dolže, da je zakrivil bolgarski poraz, ker je odklonil Savov vojni načrt. Savov je namreč izdelal vojni načrt, po katerem naj bi se bil izvedel glavni bolgarski napad iz Kistendila na Pirot; srbska armada v Macedoniji naj bi se bila z boji zadrževala. Dr. Danev pa je ta načrt zavrgel, češ, da bi ogoril še Rusijo in je ukazal, da sme bolgarska armada v Srbijo še le potem udreti, ko bo bo Srbi udrli že na bolgarsko zemljo. Na to je Savov, kot glavni poveljnik odstopil, sledil mu je pa rusofilni general Dimitrijev, ki je moral hitro nov vojni načrt izdelati. A vodstvo bolgarske armade se začelo ni izkazalo.

Izgube.

B e l g r a d, dne 11. julija. Iz površne statistike mrtvih in ranjenih je razvidno, da znašajo srbske izgube v 10dnevnih bojih z Bolgari 35.000 do 40.000 mrtvih in ranjenih. Samo v zadnjih treh dneh so izgubili Srbi 20.000 mrtvih in ranjenih. Bolgarske izgube v bojih s Srbi se cenijo na nad 50.000 mrtvih in ranjenih.

Zadnje vesti.

Bolgarski kralj ni umorjen.

Iz jeze, ker je doživelja germanska politika na Balkanu poraz, ker se je obrnila Bolgarija za posredovanje na Rusijo, bi nemški časopisi radi nopravili sedaj na Bolgarskem revolucijo. Preko Bugarske si pustijo brzojavljati, da je vzbruhnila v Sofiji revolucija, da je prevzel celo deželo prekučuški duh, da je bil izvršen atentat na carja Ferdinanda in dr. Daneva itd. Vse te vesti so neresnične. Veselje sicer gotovo ne vrla na Bolgarskem, toda o kakšnih nemirih ni govora in so tudi vesti o atentati izmišljene.

Prodiranje Rumunije.

„Lokalanzeiger“ prinaša sledečo brzojavko iz Sofije:

Tukaj je znano, da je rumunska konjenica že v četrtek po noči prekoračila mejo. Govori se, da Rumuni baje ne bodo nikjer raztegnili svojih pozicij čez Donavo, izvzemši Silistrijo. Vrla je izdala na prebivalstvo tozačevna pomirjevalna obvestila.

Direktna pogajanja med bojujočimi?

B e l g r a d, dne 12. julija. (K. b.) Iz Skoplja prihaja vest, da prodira srbska armada. Sliši se, da je Bolgarija privolila, da se direktno pogaja s Srbijo in Grčijo.

Umikanje Bolgarov na severu.

„Lokalanzeiger“ brzojavlja iz Belgrađa: Že tri dni divja ljut boj pri Egri Palamki, kadar skušajo Bolgari z obupnimi napori poriniti nazaj srbsko armado, ki ogrožava vhod proti Kistendilu in Sofiji. Do sedaj so bili vsi bolgarski napadi odbiti. V političnih krogih pričakujejo važnih sklepov vlade.

Razširjanje šol in obupen položaj davkoplačevalcev.

Lanska vinska letina je bila vsepošod skrajno slaba in če ne bo začelo kmalu solnce pripekat, bo tudi letos marsikateri vinogradsni obupno premišljeval, s čim naj plača davke, s čim obresti. Kljub vsem nadlogam pa se je začel nalagati davkoplačevalcem nov, nepotreben davek. Šole se razširajo še prav brez potrebe in nikdo se ne briga in ne ozira na denarne krize, v katerih živimo, nikdo se ne zmeni za ubogega vinogradsnika in davkoplačevalca.

Kakor se nam poroča, je sklenil krajni šolski svet v Leitersberg-Karčovini vkljub temu, da ima dotična nemška štirirazrednica le približno 260 šolskih otrok, kar je za štirirazrednico pre malo, da se v jeseni ta šola razširi zopet za en razred — v petirazrednico. Ko smo izvedeli o tem neverjetnem sklepu, smo se vprašali, ali se šole res samo za to razširajo, da dobijo dotični nadučitelj večjo plačo? Radovedni smo, ali se bo našel v karčevinski ali pa v leitersberški občini mož, ki se bo upril tem nepotrebni davkom in zabranil razširjanje omenjene šole. Pa tudi od deželnega odbora pričakujemo, da odločeno zavrne nakane krajnega šolskega sveta in nas obvaruje novih, nepotrebnih davkov. Če pa nas ne bo nikdo branil, se bomo branili sami s tem, da pomememo enkrat radikalno v obeh občinah. Treba bo enkrat za vselej volilcem povedati, kdo so njihovi prijatelji!

Raznoterosti.

Naš cesar na lov. Išl, dne 10. julija. Danes popoldne se je podal naš cesar v spremstvu dvornega svetnika Böhma kot vodje dvornih lovov, in lojgrja Joherja na goro Wimmersberg na lov. Cesar

je čvrsto in čilo korakal, opiraje se na gorjačo, na precej strmo goro. Strma pot ga ni utrudila. Ustrelil je mogočnega jelena. Zdravje cesarjevo je izborno.

„Sloga“ — kje si? Že dva tedna te zastonj pričakujemo. Za rajzo si dobila, a vendar te ni? No, menda se ti vendar ni kaj pripetilo? V teh vročih časih, ko začnejo celo mravje po zraku letati, si nam bila vedno dobradošla, ker smo v tvojih političnih nazorih našli vedno dovolj gradiva za smeh in kratek čas. Tvoj politični prijatelj „Štajerc“, ki brska najrajsi po farovskih straniščih, če bi našel kje kako smrdljivo kost, se šopiri, kakor po navadi, a tebe ni. Kje si? Ali spiš, ali umiraš, ali si že umrla?

Volitve na Goriškem. Včeraj so se pričele na Goriškem deželnozborske volitve. Izid iz splošne kurike, ki je volila včeraj, nam še ni znan. Med mlado in staro strugo S. L. S. ni prišlo do sporazuma, in se je bil med obema ljut boj, ki že ni bil več do stojen. Zlasti starostrujarji so nastopili s takimi sredstvi, da jih moramo vsekakor obsoditi. Est modus in rebus, prijatelji na solnčnem Goriškem.

Kamila Theimer. V zadnjem času dviga na Kranjskem precej prahu afera Kamile Theimerjeve, ki se je pod okriljem „Slovenskega Naroda“ spravila v boj na S. L. S. in njene voditelje. V „Slovencu“ od sobote je priobčil odgovorni urednik Moškerc dokazilni material, ki ga je dal preiskovalnemu sodniku vsled tožbe, katero je naperila Kamila Theimer proti „Slovencu“ radi nekih polemičnih notic. Iz tega materiala sledi brezvonomo, da je Theimer — nora in so doživeli liberalci s to najnovejšo po močnico nesmrtno blamažo.

Podpornemu društvu za slovenske visokošolec na Dunaju so v času od dne 19. maja do dne 10. julija t. 1. darovali: 400 K: višoki deželni odbor kranjski; 50 K: gospod Edmund Kayčič v Ljubljani od dijashkih vžigalic, in dr. Karl Hinterlechner, c. kr. geolog na Dunaju; 36 K: volilo gospoda Josipa Potokarja iz Kamnika; 20 K: Ignac Gruntar, c. kr. notar v Ribnici; po 10 K: Josip Lenarčič na Vrdu-Vrhniku, P. Miklavčič v Kočevju, dr. Fran Košmelj, zdravnik v Ljubljani, Matija Skrajnar, načornik žel. na Dunaju, dr. Milan Škerlj, ministerijalni tajnik na Dunaju; 6 K: dr. Franc Žižek, vseučiliščni docent in ministerijalni podčajnik na Dunaju; po 5 K: dr. Josip Kolšek, odvetnik na Laškem, J. Klemenčič, vpokojeni poštni kontrolor, in Ivan Dolenc, gimnazijalni suplent, oba v Ljubljani; 3 K: Josip Skrbinšek, c. kr. profesor v Pribramu; po 2 K: Iv. Vodlak, c. kr. davčni kontrolor v St. Lenartu v Slovencih, in dr. Anton Mulj, sodni predstojnik v Gornjemgradu. Skupaj 634 K., za katero sveto se društveni odbor vsem plemenitim darovalcem najskreneje zahvaljuje.

Romarski vlak k Mariji Pomagaj na Brezje iz Brežic priredi Krščansko-socijalna zveza dne 28. julija t. 1. Vozni red in cene so sledeče:

Odhod:	Cena III. razred:	II. razred:
ob 7. ur 30 minut	Brežice K 740	K 11:30
„ 7. „ 43 „	Videm „ 720	„ 11:—
„ 7. „ 51 „	Rajhenburg „ 710	„ 10:80
„ 8. „ 09 „	Sevnica „ 6:80	„ 10:40
„ 8. „ 26 „	Loka „ 6:60	„ 10:20
„ 8. „ 33 „	Radeče „ 6:50	„ 10:—
„ 10. „ 07 „ dohod	Ljubljana	
„ 10. „ 20 „ dohod	Ljubljana	
„ 11. „ 47 „ dohod	Otočec	

Nazaj se vrnemo dne 29. julija zvečer. Vlak gre nazaj iz postaje Lesce, tako da bodo romarji šli lahko na Bled in potem v Lescah vstopili na vlak. Vlak vozi nazaj po tem-le voznom redu:

Iz Lesc	ob 4. ur 05 minut
Iz Otoč	„ 4. „ 19 „
V Ljubljano pride	„ 5. „ 22 „
Iz Ljubljane gre	„ 5. „ 38 „
V Zidanmost pride	„ 6. „ 58 „
V Brežice pride	„ 8. „ 15 „

Takih kart, s katerimi bi se lažko v Ljubljani izstropilo, nam železnica žal ni dovolila. Za otroke nad štiri leta je treba plačati, kakor za odrasle. Polovičnih kart za otroke ni dobiti. Posebni lepaki se ne bodo izdali. Če gg. dušne pastirje uljudno prosimo, da ljudi na to romanje blagohotno opozorijo. Naj bodo tudi tako dobri, da zberejo denar in kolikor mogoče skupno naročijo karte, ker nam prihranijo s tem mnogo stroškov. Karte se pošiljajo samo proti gotovemu predplačilu. Karte je treba naročiti najpozneje do dne 21. julija, ker nam drugače ni mogoče naročiti potrebnih vozov. Karte se naročijo in denar naj se pošlje edino-le na naslov: Fran Špindler, kaplan, Brežice. Na vlaku ne bo nikdo več dobil karte, zato se naj iste pravčasno oskrbijo.

Politični pregled.

Deželni zbori.

Moravski deželni zbor je sklican na dne 16. julija, tržaški pa na dne 23. julija. Za moravskega deželnega glavarja je imenovan grof Oton Serenyi, za namestnika pa dr. Jan Začek in Josip Jelinek.

Zmaga Rusije nad Kitajsko brez krve prelitja.

Peking, dne 10. julija. (Korespondenčni biro.) Petrograjska brzojavna agentura javlja: Vsled energičnega zavzetja Rusije, katerega je podpirala z vojaškimi represalijami, se je vzdala Kitajska vlad. Ter zadostila vsem zahtevam Rusije.

Štajersko.

Maribor. Danes zjutraj ob 6. uri je umrla blaga gospa Frančiška Majcen, vdova po nadučitelju. Zemeljski ostanki rajne se bodo v sredo zjutraj ob 7. uri pred hišo žalosti (Stolni trg) blagoslovili in nato prepeljali k Sv. Jakobu v Slov. gor. Naj v miru počival.

Ruše. (Iz spominske knjige.) Celjski general (ali kako ga že nazivljejo) dr. Kukovec je s svojimi liberalnimi ideali hipnotiziral svojega adjutanta, go-stobesednega gospoda dr. Goršeka, jezičnega doktorja pri Sv. Lenartu v Slov. gorica. In ta misli seveda v svoji gorečnosti preganjati sedaj z dušo in telesom vse: naše somišljenike, častito duhovščino, ter celo šolske sestre, ki so mu vendar najmanj v nadleglo. (Upamo pa, da bo ta dr. Kukovčeva hipnoza polagoma ponehal.) Nehote Vas, gospod dr. Goršek, javno opozorimo na podlagi resnice na dejstvo, da so bili duhovniki (po Vašem „Jariji“) in njihovi somišljeniki prvi podporniki ob prihodu Vaših vesloščovanih roditeljev v Ruše. Naše spoštovanje še sega tudi v prerani grob našega nepozabnega zdravnika gospoda dr. Goršeka. Sedaj pa se zglasite še Vi, blagorodni gospod dr. Goršek ter povejte, če se je Vaš gospod general trudil, da bi povzdignil večastni sprevod Vašega dobrega gospoda očeta k večnemu počitku, ali častiti gospodje duhovniki, kajih je bilo pri pogrebu 12? Pregovor: „Sad ne pada daleč od jablane“, se je tukaj izjavil, pač pa ostal na svojem mestu drugi: „Nehvaležnost je plačilo sveta.“ Za Vaše „žgeče“ dopise, ki jih trosite po različnih časnikih, se bomo pošteno revanširali ter šentlartskim okoličanjom pri prvi priliki „nekaj“ na uho zašepetal, kar bo Vam, gospod doktor, skrajno neljubo.

Studenci pri Mariboru. Naše Slovensko katoliško izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 20. julija, na vrtu gostilne gospoda Krajnca v Rađvanju veliko veselico z zanimivim vsporedom. Goðbo preskrbi naš domači društveni tamburaški zbor. Začetek ob 3. uri popoldne. V slučaju slabega vremena se preloži veselica na nedeljo, dne 27. julija. — Slovenci, pridite!

Slov. Bistrica. Kažkor smo se poučili na verodostojnem mestu, je bil naš začnji napad na koncipienta dr. R. in dr. Lemeža neopravičen. Oba gospoda nista z dopisom v „Slovenskem Narodu“, v katerem se napada naše poslance, v nobeni zvezi in celo osojata take neutemeljene napade. Dopisnik „Slovenskega Naroda“ naših razmer nič ne pozna. (Ker nočemo nobenemu krivice delati, to radi popravljamo. Op. ur.)

Sv. Pavel pri Preboldu. Tukajšnjo tovarno bo lastnika „Združena avstrijska tekstilna industrija“, popolnoma prenovila in preuredila. Dela se izvajajo z veliko hitrostjo, tako da se bode začelo deloma delati že s 1. avgustom. Tovarna ne bo več predilnica, temveč tkalnica. Postavi se 600 tkalnih strojev. Upelje se tudi električna luč. Delavštvo se bo znatno pomnožilo. Ta preuređitev je velikega gospodarskega pomena za St. Pavel.

Sv. Frančišek Ksaverij. Dne 20. t. m. se vrši po rani maši shod S. K. Z. pri cerkvi. Poročat pride poslanec dr. Verstovšek.

Luče. V nedeljo, dne 27. t. m., imamo v našem katoliškem izobraževalnem društvu po opravilu shod S. K. Z. Govorit pride gospod poslanec dr. K. Verstovšek.

Naše prireditve.

Videm.

Dekliški shod za Posavje včerajšnjo nedeljo se je krasno izvršil. V natlačeni, prostorni cerkvi je pridigoval častiti gospod dr. Hohne, potem je daroval sv. mašo domači častiti gospod kaplan Lasbacher. Takoj po sv. opravilu pa se je začelo veličastno zborovanje na prostem, oziroma pod drevojem med župniščem in cerkvijo; spremno ga je vodila predsednica posavskega okrožja Dekliških zvez, Renšnik iz Vidma.

Priljubljeni voditelj naše mladine, čast

Dijaka

iz boljših hiš sprejme na stanovanje in hrano R. Lešnik, Mlinska ulica 32, I. nadstr. v Mariboru. 143

Soba

s vporabo vrta — s hrano — ali brez se odda koncem julija v Mariboru, Badlgasse 15 (Vorderberg). 141

Višjega štabnega zdravnika in fizika dr. Schmidha znamenito

olje za sluh

odstrani hitro in temeljito nastalo gluhoto, tečenje iz uses šmenje po usesih in negluhoti tudi ako je že zastaran. Steklenica stane 4 K z navodilom o uporabi. Dobiva se samo v lekarni "Zur Sonne", Graz Jakominiplatz 14.

Belilnica voska, obrt medu in voščenin**Franc Cvilak, Slov. Bistrica**

se priporoča prečast. duhovščini in slav. občinstvu.

Zaloga kapljenega in precej enega medu, medice in medenjakov. Zaloga rumenega in obledenega voska, voščenih sveč, voščenih svitkov, stearinovih, cerkevih in namiznih sveč v vsaki velikosti. 94

Trgovina s stekлом, porcelanom in kamenino

Ivan Kleinšek

Maribor, Koroška cesta št. 17

priporoča po najnižjih cenah svoje bogate zlogo steklene in porcelanske posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe kakor vsa v stroku spadajoča dela. : : :

Popravila se najceneje izvršujejo!

Pozor!

Naznanjam da prodam zaradi pomanjkanja prostora in prevelike zaloge 800 parov čevljev za gospode, 2000 parov za gospe ter 500 parov čevljev za otroke, nadalje vse vrste sandal, čevljev za dom ter čevljev za birmo po najnižjih cenah. Čevlje, ki so že iz mode, vendar izborne kakovosti, prodam nizko pod lastno ceno. Domače delo! Naročila od zunaj in pravila izvršujem točno in po ceni.

Stefan Strašek,

prva največja zaloga obuval v Celju, Schmidgasse št. 3.

Cementna dela

kot cevi, plošče za tlakovanje, stopnice, korita, mejnike, sohe za plote, cevi za kanale in druga dela iz betona izvršuje točno in po nizki ceni.

Ferd. Rogač, Maribor

zaloga betonskega, cementnega in stavbenega materiala Fabriksgasse 17 (blizu francišk. cerkve). Telefon št. 188.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru

registrov. zadruga
z neomejeno zavezo

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: na vredno po $4\frac{1}{2}\%$, proti trimesečni odpovedi po $4\frac{1}{4}\%$. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsacega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so pošt. hran. polož. (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5% , na vknjižbo sploh po $5\frac{1}{4}\%$, na vknjižbo in poročstvo po $5\frac{3}{4}\%$ in na osebni kredit po 6% . Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgo pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje za vknjižbo dela posojilnika brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izvzemši praznike. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar. **Pojasnila se dajejo** in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne. Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica štev. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Loterijske številke.

Gradec	9. julija 1913	35	33	71	43	13
Linc	12. julija ,	63	28	44	17	15

Službo organista, cerkovnika in obč. tajnika

se razpisuje. Dohodki na leto okoli 800 K. Stanovanje prostorno, toliko zemlje, da lahkovo redi kravo in par svinj. Nastop dne 1. avgusta. Prošnje s priporočilom župnijskega urada na župnijski urad Sv. Rupert nad Laškim, pošta Sv. Jurij ob juž. žel.

Demetrij Glumac

Glav. delavnica: **bakrar** Podružnica: **Ptuj**

Maribor, Kasarnska ulica 9 Sarnitzgasse 11

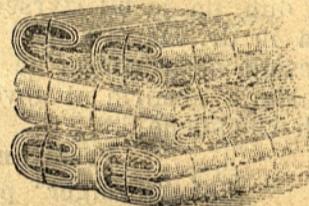
se priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kot montiranje parnih kotlov za parne stroje barvarnic, belilnic, tovarn za usnje in sveče, za parne in vodovodne naprave v bakru in železu.

Perilni kotli in kotli za žganje vedno v zalogi. Peronos-pora brizgalnico lastnega izdelka kupujem po najvišji ceni staro kovino, baker, medenino in cin. Popravila vsake vrste točno in zelo po ceni. 98

Somišljeniki — zahtevajte v gostilnah in trgovinah list „Straža“.

Velika narodna trgovina Karol Vanič, Celje**Narodni dom**

priporoča bogato zalogu manufakturnega in modrega blaga, posebno krasne novosti za ženske in moške oblike po zelo znižani ceni!

Ostanki pod lastno ceno

Postrežba točna in solidna! Vzorci na razpolago!

priporoča svojo na roko izdelano **opeko za zidavo in dobro žgano strešno opeko**

izvrstne kakovosti po zelo nizki ceni.

Julij Glaser, mestni stavbenik Maribor

Roseggergasse 16—18. Telefon 31|VI.

edina žganjarna v Celju

lastnik R. Diehl.

Štajersko slivovko

tropinovec, brinjevec, vse vrste likerjev ter

medicinalna žganja

in sicer štajerski konjak, borovničevac, vinsko žganje, žganje iz šipkovih jagod priporoča